

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [redacted] indítványozó ([redacted] [redacted] [redacted] az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27.§. alapján, tekintettel a IV/1438-3/2018 ügyiratszámú felhívásában foglaltakra az alábbi

alkotmányjogi panasz indítvány kiegészítést

2018 NOV 29.

terjesztem elő.

Ügyszám: 10/1438-4/2018	
2018 NOV 29.	
Példány: 1	Keszletiroda:
Melléklet: 1 db	

Kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék 42.Pf.632.458/2018/4 számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43.§-ának megfelelően azt semmisítse meg tekintettel arra, hogy sérti Magyarország Alaptörvényének XXVIII. cikk (1) bekezdését.

Indokolás

I. Pertörténet és tényállás rövid ismertetése

Velem, mint adóssal szemben 0004.V.1477/2003 számon végrehajtási eljárás van folyamatban, jelenleg is tiltanak a fizetéséből havonta 30% összeget. A követelés jogosultja eredetileg a [redacted] olt, aki állítása szerint a követelését a [redacted]-re engedményezte, ő pedig tovább engedményezte a [redacted] alperesre. A jogutódlások megtörténtét, ill. azok szabályszerű voltát vitattam a peres eljárásban, és vitatom a mai napig, mivel azok megtörténtét nem igazolta sem a [redacted] sem [redacted]. Álláspontom szerint nem történt szabályszerű jogutódlás az ügyben, ezért annak hiányában a követelés elévült, így jogszerűtlenül vonják a fizetéséből az összegeket!

Az első fokon eljáró bíróság által a végrehajtótól bekért iratokból kiderült, hogy 2003. november 17-én a korábbi két végrehajtási ügy XI.V.1477/2003 ügyszámon egyesítésre került:

XI.V.1477/03 VH: 3560/03 Tőke: 627.667 Ft 14.PK.131332/2003 (10.783/03 vh. lap)
XI.V.1571/03 VH: 3727/03 Tőke: 136.009 Ft 14.PK.131335/2003 (10.785/03 vh. Lap)

Az eljárás során az elsőfokú bíróság bekérte a Vh.3727/2003, 14.PK.131335/2003 számú ügyhöz kapcsolódó iratokat. Az iratbetekintés során megállapítottuk, hogy az akta kizárólag a végrehajtási lapot és az első fokon eljáró bírónak, az iratok bekérésére vonatkozó levelét tartalmazza. A végrehajtási iratokba történő betekintés során sem leltünk fel semmilyen jogutódlásra vonatkozó dokumentumot, annak meglétét alperes nem tudta bizonyítani.

1./ A 136.009,- Ft tőkeösszegű követelés esetében egyáltalán nem történt jogutódlás, sem a [redacted], sem a [redacted] jogutódlását nem állapította meg egyetlen bíróság sem! Az elsőfokú bíróság tévesen és az iratokkal ellentétesen megállapította, hogy az ügyek egyesítése miatt a Pesti Központi Kerületi Bíróság és a Budai Központi Kerületi Bíróság jogutódlással kapcsolatos végzései mindkét követelésre vonatkoznak, ugyanis a Pesti Központi Kerületi Bíróság 0101-2.Vh.10.783/2003/7 számú végzésében kifejezetten szerepel, hogy a végzés a 2003. szeptember 18. napján kiállított végrehajtási lapon szereplő 627.667 Ft-ra vonatkozik, nem pedig valamennyi, a XI.V.1477/2003 számon folyamatban lévő végrehajtási ügyre.

A Budai Központi Kerületi Bíróság 2/A.Vh.3560/2003/3 végzésével a [redacted] jogutódlását jogerősen elutasította, és levélben a bíróság arról tájékoztatta a végrehajtót, hogy a jogutódlás megállapítása iránti kérelmet jogerősen elutasította a 4.V.1477/2003 számú ügyben, a végrehajtás a

és az adós között folyik tovább! Ebből nem derül ki egyértelműen, hogy az elutasítás csak a 627.667 Ft összegű követelésre, vagy a 136.009 Ft összegű követelésre is vonatkozik-e, mindenesetre az elutasító végzés alapján jogutódlás biztosan nem történt egyik követelés-rész vonatkozásában sem.

Fentiekből egyértelműen kiderül, hogy a 136.009,- Ft összegű ügy vonatkozásában jogutódlás nem történt. A jogutódlás tényét minden esetben bíróságnak kell megállapítania. A végrehajtótól beérkezett iratokból kiderül, hogy 2007.06.11-én a bejelentette, hogy ezt a követelést a re engedményezte. Erre az ügyre hivatkozással a későbbiekben egyetlen végrehajtási cselekmény sem történt, nem kérték a bíróságtól sem a t., sem a jogutódlásának megállapítását. Minden további irat kizárólag a 14.PK.131332/2003 számú ügyre vonatkozik, így a 136.009,- Ft összegű követelése legkésőbb 2012.06.11-én elévült!

2./ A 627.667,- Ft összegű tartozás esetében két egymásnak ellentmondó bírósági végzés született. Az eljárásra kizárólag a Budai Központi Kerületi Bíróság volt illetékes a Vht. 39. § (1) bekezdése szerint. A jogutódlásra a végrehajtható okirat kiállítása után került sor, így a végrehajtást foganatosító bíróság, azaz a Budai Központi Kerületi Bíróság járhatott volna el. A Budai Központi Kerületi Bíróság 2/A.Vh.3560/2003/3 végzésével a jogutódlását jogerősen elutasította.

Ugyanakkor az illetékesség hiányában eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróság 0101-2.Vh.10.783/2003/7 számú végzésében megállapította a és t jogutódlását. Azonban ennek a bíróságnak nem volt illetékessége az ügyben dönteni!

Mindezek ellenére az elsőfokú bíróság a33.P.91.483/2017/12 ítéletében megállapította, hogy nem az illetékes BKKB, hanem a PKKB végzését kell figyelembe kell venni, mert az adós nem terjesztett elő kifogást vagy fellebbezést a bíróság hatáskörére és illetékességére, ill. a jogutódlásra vonatkozóan, illetve a PKKB végzésének törvénytörő voltára jelen eljárás keretei között nem lehet hivatkozni, ezt a végzést akkor és ott kellett volna megtámadnia az adósnak. Ezért egyrészt megállapította, hogy a jogutódlás megtörtént, másrészt az mindkét követelésre vonatkozik.

Az elsőfokú ítélet ellen a perbeli jogi képviselőm útján fellebbezést nyújtottam be, ami alapján megszületett a Fővárosi Törvényszék 42.Pf.632.458/2018/4 számú másodfokú ítélete. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét lényegében helyben hagyta. Indokolásában kifejtette, hogy „**a PKKB jogerős határozatában megállapította a jogutódlást. Ezen határozatot- függetlenül attól, hogy arra illetékes bíróság hozta vagy sem- nem lehet nem figyelembe venni, tekintettel arra, hogy jogerőre emelkedett. A benne foglaltakhoz a bíróság kötve van, az adott döntést a felperes nem támadhatja, a határozat jogellenessége nem vizsgálható**” „**A BKKB később kelt és jogerőre emelkedett- érdemben jogutódlásról döntést nem tartalmazó- végzése sem írja felül a fenti végzés joghatásait, a jogutódlást megállapító végzés jogerejét nem teszi semmissé.**” „**Nem vitatható, hogy ezen végzés indokolása utal a 627.667,- Ft és járulékai követelésére, azonban a határozat rendelkező része korlátozást nem tartalmaz, az engedményezés pedig mindkét érintett követelés vonatkozásában megtörtént, ezért a jogutódlás jogerős megállapítása alkalmas az elévülés megszakítására.**”

II. Hatáskör, határidő, jogorvoslat

Az alkotmányjogi panasz eljárásra indítványozó egyedi ügyében az Alaptörvény 24. cikk. (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 27. § alapján jogosult. A panasszal érintett másodfokú döntés érinti a jogaimat, így jogosult vagyok alkotmányjogi panaszt benyújtani.

Az elsőfokú ítélettel szemben fellebbezéssel éltem, majd megszületett a másodfokú ítélet. A másodfokú ítélet ellen a Pp. 271. § (3) b) pont szerint nem volt helye kúriai felülvizsgálatnak, mert a perem végrehajtás megszüntetésére irányult, a végrehajtás végrehajtási lappal indult és a másodfokú bíróság helyben hagyta az elsőfokú ítéletet. Mindezek alapján a jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem. Az ügyben perújítási eljárás nincs folyamatban.

A Fővárosi Törvényszék 42.Pf.632.458/2018/4 számú ítélete a perben engem képviselő ügyvédemnek 2018.07.19. napján lett kézbesítve, így az alkotmányjogi panasz indítvány az Abtv. 30. § (1)

bekezdésének első fordulat, és az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2003 (II.27.) AB Tü. Határozat 28. § alapján 2018. szeptember 17. napi benyújtása határidőben belül történik.

Ezúton nyilatkozom, hogy a nevem nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá. Az erre vonatkozó formanyomtatvány nyilatkozatot jelen beadványomhoz mellékeltem.

III. Alaptörvényben biztosított jogok

Az Alaptörvény XXVIII Cikk (1) bekezdés kimondja, hogy „*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, észszerű határidőn belül bírálja el.*”

IV. Indokaim

Az Alaptörvényben biztosított, hivatkozott alapjog értelmében minden embernek joga van ahhoz, hogy az ügyét egy pártatlan bíróság tisztességes eljárás során, jogszabályoknak megfelelően bírálja el.

1./ Álláspontom szerint megvalósul a tisztességes eljárás sérelme azzal, hogy mind az elsőfokú bíróság, mind a másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy a két (később egyesített) végrehajtási eljárás közül az egyikben bizonyítottan nem történt jogutódlás. Alperes az eljárás során maga is elismerte, hogy nem található bizonyíték a 136.000,- Ft-ra vonatkozó engedményezés megtörténtéről. Az első és másodfokú bíróság által hivatkozott PKKB végzés kifejezetten a 627.667,- Ft követelésre vonatkozott. Mindezek ellenére az első és a másodfokú bíróság is azt állapította meg, hogy korábban történt az egyesítés, ezért arra a követelésrészt is érteni kell az engedményezést.

A tisztességes eljáráshoz való jog értelmében az eljáró bíróságoknak a döntéseiket a bizonyítékokkal alátámasztott, valóságnak megfelelő tényállás alapján kellene meghozniuk. Emellett a bíróság a döntését kellő részletességgel kifejtett indokolással kell, hogy alátámassza. (7/2013. (III. 1.) AB határozat [33]) Álláspontom szerint az első és másodfokú bíróság azzal, hogy az alperes elismerő nyilatkozata és a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok ellenére megállapította az engedményezést mindkét követelés vonatkozásában, azzal megsértette a tisztességes eljáráshoz való jogomat. Az ítélet vitatott döntése a tényállással és a rendelkezésre álló bizonyítékokkal és peres felek nyilatkozataival ellentétes.

Emellett kiemelném, hogy mind az első, mind a másodfokú bíróság a vonatkozó jogszabályi rendelkezéssel ellentétesen állapította meg azt, hogy „Nem vitatható, hogy ezen végzés indokolása utal a 627.667,- Ft és járulékai követelésére, azonban a határozat rendelkező része korlátozást nem tartalmaz, az engedményezés pedig mindkét érintett követelés vonatkozásában megtörtént.” a vonatkozó jogszabályok szerint az engedményezéskor egyrésztől pontosan meg kell határozni a követelést és annak összegét, amire tekintettel a bíróság megállapítása, ami szerint „a határozat rendelkező része korlátozást nem tartalmaz” nem elfogadható. Még a PKKB illetékesség hiánya nélkül hozott, így jogszabálysértő és alapjogsértő, végzése is konkrétan meghatározta, hogy a 627.667,- Ft-ra vonatkozott az engedményezés. Erre tekintettel jogszabályellenesen és iratellenesen, kellő indokolás nélkül tette a fenti megállapítását, és állapította meg az engedményezést a 136.000,- Ft vonatkozásában is.

Ráadásul az ügyek egyesítésére is csak a [REDACTED] engedményezést megállapító kérelme után került sor, márpedig a bírósági határozatok nem terjedhetnek túl a fél kérelmén. Ez is megalapozza azt, hogy mind az első, mind a másodfokú bíróság jogszabály- és iratellenesen, kellő indokolás és részletezés nélkül állapította meg azt, hogy az engedményezés mindkét követelésrész vonatkozásában bekövetkezett.

Mindezekre tekintettel a tisztességes eljárás és az ügyek tisztességes módon való intézésének követelményét, vagyis az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését egyértelműen megsértette az ítélete.

2./ Másrészt mindkét bíróság a PKKB ítéletét vette figyelembe, holott azt a PKKB illetékesség hiányában hozta meg! A jogszabályok alapján a BKKB-nak volt illetékessége döntést hozni az ügyemben.

Annak idején a [REDACTED] bejelentette a végrehajtónak a jogutódlást, illetve közvetlenül megkereste a PKKB-t a jogutódlás megállapítása érdekében. A végrehajtó jogszabályoknak megfelelően megküldte az

ügyet az illetékes BKKB-nak, ami jogerős ítélettel megállapította, hogy nem történt jogutódlás. A másodfokú bíróság indokolása, ami szerint ez csak eljárási hiányosság miatt történt, véleményem szerint nem csökkenti az ítélet jogerejét és joghatásait. A BKKB azért állapította meg, hogy nem történt jogutódlás, mert a [REDACTED] nem igazolta megfelelő okirattal az engedményezés megtörténtét. Ez alapján véleményem szerint igen is fontos, és nem hagyható figyelmen kívül, hogy az illetékességgel rendelkező BKKB elutasította a jogutódlás megállapítása iránti kérelmet!

Ehhez képest a PKKB a [REDACTED] kérelmére, feltehetően a végrehajtó megkeresése nélkül, illetékesség hiányában hozott jogutódlást megállapító végzést. A bíróságnak vizsgálnia kellett volna, hogy rendelkezik-e az ügyre hatáskörrel és illetékességgel, amit nem tett meg, hiszen ha megtörtént volna a vizsgálat, akkor egyértelműen megállapíthatta volna a PKKB, hogy nincs illetékessége az ügyben. Ráadásul véleményem szerint egyértelműen nem kereste meg a végrehajtót, hiszen akkor tudomására jutott volna, hogy az illetékességgel rendelkező BKKB előtt már folyik eljárás. Márpedig egy folyamatban lévő végrehajtási eljárásban véleményem szerint köteles lett volna megkeresni az eljáró végrehajtót, hiszen akkor azonnal kiderült volna a bíróság számára, hogy nincs illetékessége!

Mindezek alapján az ügyemben két egymással ellentétes bírói ítélet született, és mindkettő jogerőre emelkedett, csak hogy az egyik esetén a bíróságnak nem volt illetékessége dönten az ügyben. A másodfokú bíróság indoklása, ami szerint nem lehet figyelmen kívül hagyni a korábbi PKKB döntést szerintem elfogadhatatlan, mivel meg sem hozhatta volna a döntést. Egyértelműen megsérti a tisztességes eljáráshoz való jogomat, és alapvetően a jogbiztonság követelményét, ha egy bíróság anélkül hozhat döntést, hogy arra lenne illetékessége.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés rendelkezése magába foglalja a törvényes bírósághoz való jogot is. A törvényes bíró az előre meghatározott hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságon működő, előre megállapított ügyelosztási rend szerint kijelölt bíró. (36/20013. (XII.5.) AB határozat) Ennek értelmében egyértelműen megállapítható, hogy évekkel ezelőtt az illetékességgel nem rendelkező PKKB eljárása megsértette a tisztességes eljáráshoz való, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéssel biztosított alapjogomat. Tisztában vagyok azzal, hogy PKKB 0101-2.Vh.10.783/2003/7 számú döntésének alaptörvényellenességét jelen eljárásban külön nem vizsgálhatja a t. Alkotmánybíróság, azonban ezt a tényt egyértelműen nem hagyhatja figyelmen kívül, mivel ez alapozza meg a jelen panasszal érintett 42.Pf.632.458/2018/4 ítélet és a 33.P.91.483/2017/12 számú elsőfokú ítélet alaptörvényellenességét is.

A jelen panasszal támadott másodfokú ítélet véleményem szerint azért sérti a tisztességes eljáráshoz való jogomat, mert az első és másodfokú bíróság a két jogerős ítéletből kiválasztotta azt, amelyik az ügyemre nézve hátrányosabb, holott az azt meghozó bíróságnak nem is volt illetékessége, az érintett határozat egyértelműen alaptörvény ellenes! A bíróság indokolása, ami szerint a PKKB döntését illetékesség hiányára tekintet nélkül figyelembe kell venni és ahhoz a bíróság kötve van, véleményem szerint elfogadhatatlan. Mellette ott van egy ugyanolyan jogerős végzés is a BKKB-tól, akinek ráadásul volt illetékessége is, a bíróság mégis azt mondta ki, hogy ennek a joghatása nem teszi semmissé a PKKB végzését. Ezek alapján lényegében azt mondta ki a bíróság, hogy a PKKB ítélete semmissé teszi az illetékes BKKB ítéletét, fordítva viszont nem. Álláspontom szerint egy ilyen döntés (önmagában az egész helyzet a két ítélettel) sérti a tisztességes eljáráshoz való jogomat és a pártatlanság elvét, mert gyakorlatilag a bíróságok a két jogerős döntésből kiválasztották azt, ami az ügyemre nézve hátrányosabb!

Azt az indokolást sem elfogadható, hogy a PKKB ítéletét nem támadtam meg akkor, ezért nem lehet vitatni. Egyrészt nem volt tudomásom a PKKB ítéletéről, másrészt a másik oldalról nézve a [REDACTED] - illetve a [REDACTED] - sem támadta meg a BKKB ítéletét. Ez az indokolás megint csak egyik oldalról nézi az ügyet, arról ami nekem hátrányosabb.

Véleményem szerint a másodfokú 42.Pf.632.458/2018/4 ítélet és a PKKB 33.P.91.483/2017/12 számú elsőfokú ítélete sérti a tisztességes eljáráshoz való jogomat. Sérti a jogbiztonság elvét az, hogy egy illetékességgel nem rendelkező bíróság hozhat ítéletet, majd egy későbbi eljárásban két azonos súlyú, jogerős ítélet közül a bíróságok mégis az illetékesség nélkül hozott, alapjogot sértő döntést veszik figyelembe a jogbiztonságra való hivatkozással! Ráadásul a két különböző követelésrészről kifejezetten

az egyikről hoztak korábban döntést, a most eljáró első és másodfokú bíróság mégis egyként kezelte a követelést, pedig a 136.000,- Ft esetén egyértelműen nem volt bizonyíték a jogutódlásra és azt még alperes is elismerte, a bíróság ezeket mégsem vette figyelembe.

A 42.Pf.632.458/2018/4 ítélet és a PKKB 33.P.91.483/2017/12 számú elsőfokú ítéletek során az eljárási szabályokat lehet, hogy nem sértették meg a bíróságok, azonban a döntésükkel mégis megsértették a tisztességes eljáráshoz való jogomat, hiszen döntésüket egy, már önmagában alapjogsértő döntésre alapozták. Az Alkotmánybíróság által 7/2013 (III.1.) AB határozatában alkalmazhatónak ítélt 6/1998 (III.11.) AB határozat értelmében a tisztességes eljáráshoz való jog „olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya esetén éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes.” (6/1998 (III.11.) AB határozat) Erre tekintettel a 42.Pf.632.458/2018 ügyben eljáró másodfokú bíróság lehet, hogy a minden rá vonatkozó eljárási szabályt betartott, azonban döntését egy egyértelműen jogszabálysértő és alaptörvény ellenes PKKB döntésre alapozta, és igazságtalanul, nem egyenlő arányban mérlegelt két jogerős döntést, mellyel összességét tekintve megsértette a tisztességes eljáráshoz való, Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéssel biztosított alapjogomat.

Mindezek alapján véleményem szerint az első és másodfokú bíróság nem volt pártatlan és a „jogbiztonságot” egyoldalúan értelmezve kiválasztotta a korábbi ítéletek közül azt, amit meg sem hozhatott volna annak idején a PKKB. A fent kifejtettekre tekintettel az eljárás során megsértették a tisztességes eljáráshoz való jogomat, mert a rendelkezésre álló, jogutódlás meg nem történtét megállapító illetékes BKKB ítéletet teljes mértékben figyelmen kívül hagyták az eljáró bíróságok, az ítéletek közül az egyértelműen jogsértőt kiválasztva és a döntéseiket erre alapozva hozták meg az ítéleteket. Ezekre tekintettel azonban véleményem szerint nem jártak el pártatlanul és egyértelműen megsértették a tisztességes eljáráshoz való jogomat.

A IV/1438-3/2018 számú végzés értelmében a t. Alkotmánybíróság nem látta a kérelmemben megfelelőnek az alapjogsérelmemet alátámasztó részletes, alapjogi érvelést. Erre tekintettel egyrészről kijavítottam a korábban benyújtott panaszomat a XXVIII. cikk (1) bekezdésre való hivatkozással, másrészről kiegészítettem a fenti alapjogi érveléssel. Sajnálatos módon konkrétan az ügyemre vonatkozó, hasonló jellegű ügyekben hozott alkotmánybírósági döntést nem találtam, így azokra hivatkozni nem tudok. Meglátásom szerint lehetséges, hogy ilyen jellegű ügygel még nem nyújtottak be panaszt a t. Alkotmánybírósághoz, hiszen elképzelhető (és a jogbiztonság elvére tekintettel egyben remélhető), hogy korábban nem volt még példa arra, hogy évekkel később egy illetékességgel nem rendelkező bíróság döntésére alapozva hozzon ítéletet egy másik bíróság. Véltetően az sem túl gyakori, hogy egy ügyben egymással párhuzamosan két bírói döntés is szülessen, majd mindkettő jogerőssé váljon. Sajnálatos módon az én ügyemben ez a helyzet állt elő, így ha korábban nem is született ehhez hasonló alkotmánybírósági döntés, az én esetem lehet az első. Álláspontom szerint ez nem jelenthet problémát, hiszen minden bírói gyakorlat kialakulásához kell egy első eset, ami jelen esetben az én ügyem.

Alapjogi érvelésemet a fent kifejtettekre alapozva az alábbiakkal foglalnám össze. Az első és másodfokú bíróság a döntésüket egy illetékesség hiányában meghozott, erre tekintettel alapjogsértő határozatra alapozta. Eljárásuk során saját mérlegelésük alapján döntöttek arról, hogy két jogerős döntés közül az egyiket veszik alapul, és a másik döntést- amit ráadásul jogszabályoknak megfelelően, az illetékes bíróság hozott- teljes mértékben figyelmen kívül hagyják. Döntésük során az eljárással érintett két követelést saját meglátásuk és mérlegelésük szerint kezelték egyként, és állapították meg mindkettőre az engedményezést, mindezt a rendelkezésre álló bizonyítékokkal és a felek nyilatkozataival ellentétesen. Tehát megállapítható, hogy az első és másodfokú bíróság döntése egyrészről irat és tényállásellenes, másrészről egy jogszabályellenes, alaptörvényt sértő döntésen alapul. Márpedig egy önmagában egyértelműen alapjogsértő korábbi döntésre alapozott ítélet szintén alapjogsértő.

Mindezek alapján bár a saját eljárásuk során eljárási szabályt talán nem sértettek, azonban összességét tekintve, az ügy valamennyi körülményét figyelembe véve megállapítható, hogy döntésük alaptörvény ellenes, sérti a tisztességes eljáráshoz való jogomat, és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.

Kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék 42.Pf.632.458/2018/4 számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43.§-ának megfelelően azt semmisítse meg tekintettel arra, hogy sérti Magyarország Alaptörvényének XXVIII. cikk (1) bekezdését.

Budapest, 2018. november 28.

Tisztelettel,

